Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

apostolis; ab episcopis predicabatur q̃ immi
tandus ab omnib; uidebatur. ℟ Cernens demũ
antiquus hostis tanto conatu se impeti armatura
frandis induitur harnã uiriat paratu congredi.
℣ Lucra renascentis ũ passus crescere gentis. harnã.
Dum itaq; in scothia hui scemodi cert. talisq;
haberetur ter illius rex northanimbrorũ
nomine canfridus occidit. Tunc uenerabilis
oswaldus a scothia redit. regnũq; northa
numbrorũ suscepit. ℟ A derpugnandũ pium
regẽ & abolendã dei legem exercitat quondã ducẽ
birthonũ & cõmouet inp̃lium. ℣ Milib; arma
tũ belli fortitate p̃batũ. Et cõmouet inp̃.
Sed cũ p̃ tempore exercitũ congregasset
& contra nefandũ ducẽ birthonũ qui
fratrẽ occiderat idem dux paganus cũ in
mensis copiis quib; nichil resistere iactabat.
sup̃ uenit & a eo intemptus est. in loco qui
lingua anglorũ denesburna. id est ruinis
denesli uocabatur. ℟ Rex oswaldus deo firmẽ.
pauco s suos fide munit hoste ceso victor redit.
℣ Hec deus hec tua sunt & ad huc que cũp̃ sup̃ sunt.
Ostenditur aut usq; hodie & Hoste.
in magna ueneratione habet locus ille
ubi uenturus ad hanc oswaldus lignũ sce
crucis erexit ac fleris genib; deũ depcatus
est ut in tanta rerũ necessitate suis cultori
b; celesti succurrat auxilio. ℟ Gloriosus
es etne rex qui sic tuũ quondã constantinũ sic p